

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204264
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816204264.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcov: 1. U. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, 2. U. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, 3. U. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, 4. R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, F., 5. B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/X, B. O., 6. L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX/XX, T., 7. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Martinom Šaffom, advokátom, Advokátska kancelária Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou, IČO: 42 381 631 proti žalovaným: 1. U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/X, B. O., zastúpený JUDr. Miroslavom Gogom, advokátom, AK Štúrova 129, Vranov nad Topľou, 2. U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, trovy konania, o odvolaní žalobcov v 1. až 7. rade proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/154/2016-54 zo dňa 06.09.2017 takto

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že

žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcom v 1. až 7. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovaný v 2. rade je povinný nahradiť žalobcom v 1. až 7. rade trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovaný v 1. rade je povinný nahradiť žalobcom v 1. až 7. rade trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovaný v 2. rade je povinný nahradiť žalobcom v 1. až 7. rade trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti XX/XX na nehnuteľnostiach evidovaných Okresným úradom vo X. na LV č. XXX patria do dedičstva po nebohom L. Z., zomrelom XX.XX.XXXX. Určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX patria do dedičstva po nebohom L. Z.. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcom náhradu trov konania nepriznal. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 257 CSP a uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa boli v tomto konaní dané a spočívajú v procesnej situácii. Z obsahu žaloby vyplýva, že dôvodom úspešne podanej žaloby nebolo správanie sa žalovaných, ktorí spor žiadnym spôsobom nevyvolali. Podiel na žalovaných nehnuteľnostiach bol na žalovaných prevedený na základe toho, že takýto podiel nadobudol ich právny predchodca. Celú chybu urobila Správa katastra, ktorá nesprávne zapísala darovaciu zmluvu, na základe ktorej daroval nebohý L. Z. svoje nehnuteľnosti len v podiele X/XX, nie celý podiel XX/XX. Správa katastra nesprávne urobila zápis a previedla na obdarovaného celý podiel. Po doručení žaloby a predložení listín žalovaní chybu uznali, poukázali na

to, že chybu neurobili a ani nesúhlasili so znášaním trov konania. Súd uviedol, že ide o vlastnícku vec, chybu urobila Správa katastra a túto môže napraviť svojim rozhodnutím len súd. Ak by sa žalobcovia snažili problém vyriešiť mimo súdu, mohlo by dôjsť len k nejakým fiktívnym spätným prevodom, ktoré by mohli byť spochybnené a tiež by boli spojené s určitými financiami a poplatkami. Súd preto túto situáciu považoval za dôvody, ktoré možno subsumovať pod dôvody hodné osobitného zreteľa.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia, a to len proti výroku o trovách konania. Poukázali na to, že žalobca v 6. rade dňa 14.12.2015 zaslal obom žalovaným predžalobné výzvy, v ktorých detailne rozpísal skutkový stav veci, predložil písomné listiny a vyzval ich na poskytnutie súčinnosti s tým, že do podania žaloby je ochotný znášať sám všetky náklady súvisiace s vysporiadaním tejto nezrovnalosti. Ani žalovaný v 1. rade, ani žalovaný v 2. rade napriek doručeniu týchto výziev ešte v decembri 2015 na ne nijakým spôsobom nereagovali, napriek tomu, že už od toho okamihu museli mať vedomosť o tom, že vlastnícke právo k uvedeným pozemkom im nepatrí. Žalobcovia teda napriek predchádzajúcej snahe nemali inú možnosť ako podať žalobu na súde. Nie je správne ani tvrdenie, že žalovaní po doručení žaloby a predložených listín žalobu uznali. Za uznanie možno považovať len podanie žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade neuznával žalobu a ten na jeho vyjadrenie musel opäť reagovať právny zástupca žalobcov, s čím žalobcom vznikli ďalšie náklady. Až po ďalšom vyjadrení žalovaný v 1. rade uznal uplatnený nárok. Keďže zo strany žalovaného v 1. rade nedošlo k písomnému uznaniu nároku, nemohol súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. V dôsledku konania žalovaného v 1. rade vznikli žalobcom ďalšie náklady na trovy, keďže vo veci muselo byť nariadené pojednávanie, na ktorom sa právny zástupca žalobcov zúčastnil. Nesúhlasili s tým, že vzniknutú situáciu mohol napraviť len súd. Poukázal na to, že je možné túto situáciu vyriešiť aj uzavretím dohody o urovnaní. Navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok o náhrade trov konania tak, že prizná žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žiadali priznať aj trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie žalobcov je dôvodné. Závery súdu prvej inštancie o postupe podľa § 257 CSP by boli vecne správne vtedy, pokiaľ by zo spisu nevyplývalo, že pred podaním žaloby právny zástupca žalobcu v 6. rade vyzval žalovaných na mimosúdne riešenie veci, kde uviedol všetky skutočnosti rozhodujúce pre vedomosť žalovaných o tom, že podiel, ktorý je na nich zapísaný, im v skutočnosti nemôže patriť (pričom práve tieto argumenty zohľadnil aj súd prvej inštancie pri meritórnom rozhodnutí). Keďže žalovaní na tento list nereagovali bolo nutné podať žalobu a so žalobou boli spojené trovy konania, ktoré boli účelné. V konaní neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP. Preto odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 388 CSP a priznal úspešným žalobcom proti neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, keďže žalobcovia boli v konaní úspešní v celom rozsahu. Je potrebné pri rozhodovaní o výške trov zaoberať sa tým, aké účelné úkony vo vzťahu k jednotlivým žalovaným boli vykonané.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli úspešní v celom rozsahu žalobcovia, majú teda proti neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.